

BEDŘICH NOVOTNÝ

Narozen 1. 7. 1935 v Pardubicích

studia

1953 - 57 Vyšší uměleckoprůmyslová škola v Praze

1957 - 58 Akademie výtvarných umění v Praze,

Prof. V. Rada

samostatné výstavy

1966 - Dílo Pardubice

1970 - Dílo Pardubice

1991 - Dílo Pardubice

1995 - Galerie Gong Pardubice

1997 - Galerie Gong Pardubice

1999 - Galerie Gong Pardubice

2005 - Zámek Litomyšl

společné výstavy

1959 - Dílo Pardubice (s J. Lacinou)

1962 - Galerie za Pasáží

1962 - Salon Polička

1967 - Galerie Koszalin, Polsko

1968 - Východočeští výtvarníci,

Atomový kryt Pardubice

1980 - Východočeská galerie Pardubice

1984 - Východočeští výtvarníci

Galerie Česká Třebová

1989 - Výtvarná bilance 89, Hradec Králové

1990 - Český týden Krefeld, Německo

1990 - Východočeská galerie Pardubice

1994 - Selb, Německo

1995 - Salon UVU Pardubice

1997 - 5 + 1, Zámek Litomyšl

1999 - UVU Pardubice

2000 - UVU Nasavrky

2002 - stará reálka Pardubice

(s F. Kynclem, J. Lacinou, J. Procházkou)

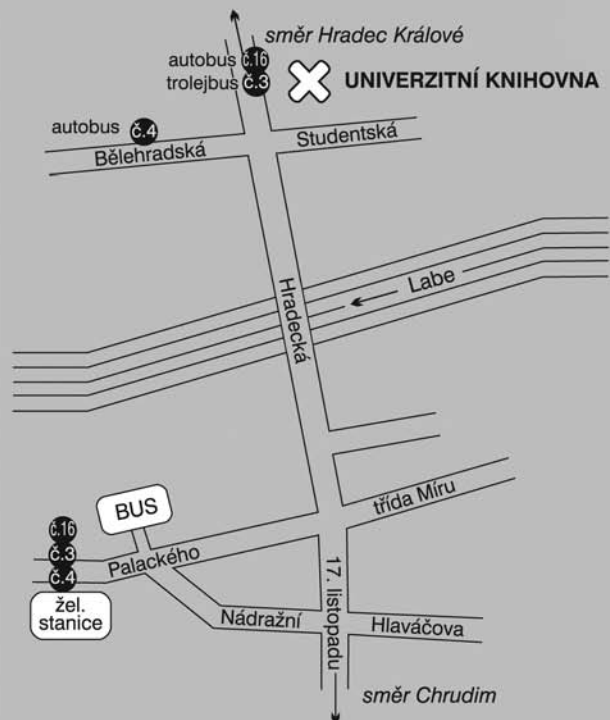
2003 - Pardubický salon (Litomyšl - dům U Rytířů)

2004 - Pardubický salon (Litomyšl - zámek)

2007 - UVU Pardubice Přihrádek

GALERIE UNIVERZITY PARDUBICE UNIVERZITNÍ KNIHOVNA

Studentská 519, Pardubice - Polabiny
otevřeno Po - Pá od 8 do 18 hod.
v sobotu od 8 do 12 hod., v neděli zavřeno

BEDŘICH NOVOTNÝ

OBRAZY A MONOTYPY

Galerie Univerzity Pardubice
Univerzitní knihovna
15. 11. 2007 - 17. 1. 2008

Již poslední výstava obrazů a monotypů Bedřicha Novotného, která se uskutečnila v roce 2005 na zámku v Litomyšli ukázala, jakému druhu tvorby dává umělec přednost, čím se zabývá a inspiruje a jaké výtvarné problémy řeší. I v současné době volí v podstatě stejný přístup. Ve svých obrazech nadále aplikuje prvky geometrické abstrakce s konstruktivními, viděnou realitu nahrazuje sítí tenkých čar, přímkou, diagonál, kružnic, kruhových výsečí, ty navíc doplňuje barevnými podmalbami, někdy i barevnými strukturami. Jeho snahou je vytvořit novou poetickou skutečnost, odlišnou od tradičního pojetí. Velmi důležitou úlohu v jeho obrazech hraje kompozice, ta usměrňuje jeho představivost a fantazii i emoce. Bedřich Novotný klade důraz na hodnotu barevné čáry, která nemá žádný přímý vztah k realitě, pocitově však ano, přestože je zbavena jakéhokoliv obsahu. Vzpomeňme, jaký důraz na ni kladla orientální kaligrafie, nebo konstruktivisté ve 20. století (Kandinský, Malevič, Mondrian a celá řada dalších umělců). Čára nejlépe vyjadřuje náš dialog s univerzem, splývá s integritou světa velmi dokonale, zosobňuje pohyb, napětí, růst a také čistotu a pořádek. Jejím prostřednictvím lze nejlépe zobrazit prostor, konstrukci. Tím, že není vázána na žádný reálný model, dráždí a podněcuje naši senzibilitu, má i meditativní funkci a smysl, přesahuje zkušenost diváka, optickou především.

Ke konstruktivismům se už v minulosti proto hlásilo mnoho mladých umělců, jak ostatně také ukázala dnes již legendární, ale nezapomenutá výstava, kterou koncipoval a velmi citlivě uspořádal Udo Kultermann v Městském muzeu v Leverkusenu v roce 1962. Ta také nepochybně znovu oživila a podnítila zájem umělců i veřejnosti o tento výtvarný žánr v evropské kultuře.

J. Sůva

